

10
БОГДАН ЛЕПКИЙ

П И С А Н Н Я

ТОМ I

В І Р Ш І

Київ-Ляйпціг

УКРАЇНСЬКА НАКЛАДНЯ

КОЛОМІЯ

Галицька Накладня

WINNIPEG MAN.

Ukrainian Publishing

Львівська державна
наукова бібліотека

№

39.499

СПИС ВІРШІВ.

	Сторона.
Мрії розвіяні і недомріяні	5
До пісні.	
Заспів. (Колилав мою колиску.)	9
Моя душа як струна тая	10
Серця мого біль	11
Молоді пісні	12
Поезія.	
Поезія, друже, всюди є.	13
Коли тобі говорять.	13—15
О пісне.	
О, пісне. яка ти прекрасна	15
О, пісне народня!	15—16
Над рікою.	
Одинокий сиджу над рікою	19
Над полем зимний вітер віє.	20
Скінчився день, як п'яний пир	20
Сонце гасне за горою.	21
А дзвони дзвонять, дзвони дзвонять.	21
З кадильниць срібних дим снується	22
Весна до нас рік-річно повертає.	22—23
Цить! То не філя шумить	23
День йде по ночі. а осінь по літі	23
Намалюй мені, друже, картину	23—24
Світів бездонні океани	24
В Розтоках.	
Посвята. (Білі стіни і стріха з соломи.)	31
Полудне в горах. (Як тут чудово!)	32
До Черемоша. (Черемоше, брате мій!)	32—33
Скорше синє небо зжовкне	33
Де ані ночі, ані дня. (Ніч, зорі, місяць і тримбіта.)	33—34
На лодці. (Пливи, моя лодко, по філі).	34

	Сторона.
Гірський став. (Я знаю став оден бездонний)	35
Ялиця. (Гей, ялице стара!)	35—36
Лови. (Бий, лови, держи медведя!)	36—37
Ні, не видержу я!	37—38
Така чудова нічка	38
Хрест на кручі. (Гей, керманичу, чи бачиш?)	38—40
До одинокої ялиці. (Гроном розбита ялице)	40—41
Гать пустили.	41
Як шумно філя грає	42—43
На небі сонце гасне	43—44
Чарівна ніч, чарівна	45
І ми пішли	45
Порадь мені, Черемоше.	45—46
Бувайте здорові!	47
Гори мої, гори!	47

Осінь.

Останній птах в вирій летить	51
Відчинилися небесні шлюзи.	51
Вянуть цвіти, листя рідне	52
Мицнуло літо, на стерни полукіпки дримають.	52
Глуха і зимна осінь. Небо хмари вкрили	53
Листками вітер котить	53—54
Осінна ніч на селі. (Надбігла хмара чорна).	54
Гостина. (Глибоким, тихим вснуло сном)	55
Не люблю осінньої ночі!	55—56
Гість. (Глухе, бездушне отупіння)	57
Спогад. (Сумне, осіннє пополудне)	57—59
Журавлі. (Видиш, брате мій).	59
Коли в саді листок останній	59—60
Мій шлях. (Широкий рівний шлях).	60
Листки падуть; падуть зів'ялі, зжовклі	61
Бачиш? (Бачиш, як листя паде?)	61—62
Цить! (Море пожовклого листя)	62
Так тихо докола	62
Осінній сірий день	62—63
Прийдуть задушні дні	63
Густа імла на на світ лягла	63
Перший сніг. (Тихо, легко і спровола)	64
Finale, (Розжалобилася душа)	65

Із записної книжки.

Мій спів. (Дивуешся, чому мій спів)	69
Чогось очі серед ночі	69
Картинка. (В думках не раз мандрую я шляхами)	70—71
Спомин. (Ніби море лан в долині)	71
Субота вечір. Черета остання	72
Віз життя. (З Пушкіна)	72

Я вас жалую, яблуні, груші	73
Я пережив свої бажання. (З Пушкіна)	74
Я знаю, що нема мені	74
Жаль. (Як мені вас жаль!)	74
Нераз обгорнуть безталанну душу	75
Пташка. (З Пушкіна)	76
Великий бачу, тихий сад	76—77
Скільки разів тремтячою рукою	78—79
Дивний сум і туга	79
В городі духа. (В буйнім городі мого духа)	79—80
Ходить вітер очеретом	80
Люблю я тиху ніч	81
Зимою. (На вікнах з'являються квіти)	81
Життя буденне, брудно-сіре	81
Згадки з дитячих, ранніх літ	82
На новий рік. (І знову рік оден життя)	82
Буря. (Шаліла буря. Грім за громом)	82—83
Тішся цвігом, що розвився	83—84
Туга. (Сіра туга і сум)	84
Неділя, вечір. На горі табор	85
Під вечір. (Не журися, мое серце)	85
Не відбирайте ви мені надії	86—87
О, стріхи мої низькі	87
Як ранком на весну іде по полі	88
Весна, весна!	88
Кожній з нас носить у груди	89
Серед ночі. (Чогож ти, серце, хочеш?)	89—90
Смійтеся з мене, люде	91
Стара дитина	91
Дивне диво, чув я нині	92
Тільки снів, а де ті сні?	92
Терцина. (Сніжок паде . . .)	93
До рідного краю. (О мій рідний, безталанний краю!)	93
Цить, серце, цить!	94
 Весною.	
Ти. (Все, що тільки я чув, та сказати не вмів)	97
Дав Господь на весні	97
Сині очі. (Бачу очі твої сині)	98
Злелівав я тебе	98
Ти ідеш, ти ідеш за тобою	99
Соловію малий	99—100
Молоді літа	101
В огороді між квітками	101—102
В очах твоїх я небо бачу.	102
Чи тямий?	103
Не пригадуй мені цієї хвили	103
Забути? А чомуж являєшся у снах?	104

	Сторона.
Забуття. (Природи ранній сміх)	105
Не прокленай мене! Це доля	105—106
Зелений Зелемінь	106
Забудь! Покинь!	106
Куди не ступлю	107
Буває в вечірню годину	107
Часом на проході, в городі	108
Бува на проході, весною	108
Час рікою пливе	108
Буває — тужу за тобою	109—110
Коли-б я паном був	110
Сталося, що мало бути	110
І я мав свій рожевий сон	111
Помежи нами море сине	111—112
Не знаю, де вона і як її назвати	112
Бачу, як лине. (З Тетмаєра)	112
Ми йшли з собою, тихий май	113
Забула ти цей чар розмови	113
Часом мені здаєсь, що все це привид, мрія	114
Коли ти, мила, дійсно з неба родом	114
Щаслива будь!	115
Чи зустрінемося ми з собою?	115—117
Розвіялися сни мої рожеві	117—118
Сухі вінки, бліді свічки	118
Вечірня пісня. (Сонце сховалося в гай за горою)	118—119
 На Семеновій скрипці.	
Там у лісі на горісі	123
Ой вийду я під лісок	123
Як була би я зозуля	123
Не рости, берізко	124
Ой заржи, заржи, свий кониченько	124
Вчора квітка, а нині	125
Та хтож тую доріженьку	125—126
Ой зацвила синя квітка	126
Нема ріки без рибоньки	126—127
Ой зриваю руту в гаю	127
Здорова мила, чи ти чуєш?	127—128
 Знад моря.	
Задивився я на море	131
Чи може що красшого бути?	131
Лодко на голубих хвилях.	131
Відчинене вікно	132
Незглубиме, сине море	132
Місячна ніч. (Місяць в хмари оповився)	133
Від мене. (Лодка, як лебідь крила).	134
Моє горе. (Чи поїду у гори)	134

	Сторона.
Сон, чи ява. (Наче з морської піни)	134—135
Тільки звуки. (О, моє чудове море)	135
Ніч над морем	135
День кінчиться.	135
Біла мево!	136
Перед бурєю. (Дивись, дивися, око!)	136
Яка чудова ніч!	137
Океан і дівчина	138
Не питайся, моя мила	139
Любов. (Море й небо. Коло хати)	139
На небес великім, синім плаю	140
Що за день!	140
Даремно! (Даремно, ти море, даремно)	141
Чи чуєш, як в безвістях грають?	141
Понад хвилі	142
Чого-ж те море так розхиталося?	142
Хоч як тут і гарно й розкішно	142—143
 Intermezzo.	
Коли умру і в тихім гробі ляжу	147
Неси в душі свою найкрасшу думу	147
Подруго моя мила, я знаю тужиш ти	147
Не вжеж піду я сам на-сам.	148
Отсе моя трагедія	148
Життя-борба	148
Життя, як той потік	149
Від зла втікай	149
Товаришу, люби життя!	149
Щастя, -дитина мала	149
Розійшлися дві дороги в поли	150
Усьо, що злого було поміж нами	150
Самотна хмарка сива	151
Цвітуть квітки, шумить трава	151
Гадали ми: зустрінемя	151
Зелений дуб стоїть посеред поля	153
Сховай в душі глибоко, гень, на споді	153
Якась блудна зірниця	154
Піди в город і білі хризантеми	154
Прийди до мене й не жахайсь спокою.	154
Шелести осіннії, шепоти розвійнії.	155
Немов з віночка відорвався.	155
Зів'яне кожний вінок	156
Снуйся, снуйся, нитко павутини	156
 На маргінесах.	
Ой пуцу я співанки	160
З просоння. (У сон кріпкий запали ми).	160
Ах деж цей божественний бич?	161

	Сторона.
На маргінесі книжки про Кричевського	161—163
Батуринські руїни	163—164
Голос звіри. (Чи чуєте підземний стон?)	164
Голос надії. (А я кажу вам: день іде)	165
 Село.	
Іділля. (Ніч кінчиться, гаснуть зорі)	169
Село. (Ліси дрімучі, тихі, сумовиті).	170
У жнива. (Хвилює нива, як вода)	170—172
Сонети	172—173
Ой посіяв я весною. (З Конопніцкої)	173
Колисанка. (Ой сип, дитятко мое.) (З Конопніцкої)	174
Піду я в чисте поле	174
Ой коли-б ти, ясне сонце. (З Конопніцкої)	175
Дзвони. (З Конопніцкої)	177
Сонети	176—178
На сільському цвинтарі. (Так тихо тут)	178
Я не дивлюся на село	179—180
Стефаникові. (Ти, хлопе, землю край!)	180—181
 Під вечір.	
Як сонце згасне. (Чи ти прийдеш тоді до мене?)	185—187
Прольот до Мотрі. (Скажи, скажи нам, Кочубею!)	187—190
Острів смерти. (До образу Бекліна)	190
Сповідь землі	191—194
Доля. (В осінню, довгу ніч безсонну)	194—196
Промінь. (Перший промінь сонця, теплий, ясний)	196—197
Мої пісні. (Не голосні мої пісні)	197
Далекий я вам	198
 1914—1920.	
Спочинь, серце, на хвилину	201
Що то за грім, осінний грім?	203
Пожовкло листя. Смерть і тлінь	204
Хтось мене кличе	204
Серпень 1914. (Чи то буря, чи грім?)	205
Гаркнули бубни	206
На долині дим і порох	207
Приснились нам, приснили	208
Де єсть твій дім?	208
В Різдваву ніч 1915 р. (Немов далекий, гарний сон.)	208—210
І в мене був свій рідний край	210—211
Стрілець до дівчини. (Як впаду, мила не тужи!)	211
На стрілецьких гробах	213
Він лежав оповитий імлюю	214
Угору. (Тихо, тихо, оповиті імлами)	214—215
Карпати. (На-бік, дрібна журбо життя!)	215
Осінь 1915 р. (Сумна ти, осене, сумна!)	216

	Сторона.
Задушні дні 1915 р.	216
Батько і син. (Вивели їх обох гень за дворець).	217
Ой колосися, ниво, колосися	218
Весна 1915. (Там, де колись цвіли квітки)	218—219
Стрілець до мами. (Мамо моя! За час, за годину).	219
Намова. (Було їх в повній зброї хлопів чотири)	220
В ночі. (Збудився я в ночі)	220
В церкві. (Церква. Порубані стіни)	221
Привид. (Бачив я в сні, чи на яві).	222
Знав я хатину на селі	223
Деж ви мої рідні ниви?	224
Передвічна туго	224—226
Що днини ми чекаємо	226
Де не станеш — могили, могили!	226
Весна. (Збудила весна).	227—228
Вчора сонце блиснуло горяче	228
Возьми мене з собою	228—229
О щаслив, хто спить в могилі слави	229—230
Осінь листя знов паде	230—231
Сніжок. (Мов лебединий пух паде)	231
В тиху нічку ясна пані.	232
Ніч як день, день як ніч	233
Блиск, гук, пів неба запалало	233
Село. (Подільське, тихе село).	234—235
Вороне чорний!	235
Ударте в дзвін!	236
В тисячний день війни	236
Надлетіла хуртовина	237—238

Буря (Віїмки з поеми).

На Спаса, тямлю й не забуду в вік.	241—243
Ведуть його, ведуть в громадський дім	243—246
Була у нас в селі одна вдова.	246—248
Війна, війна! Чи в світі хто бував	248—249
Посеред нив сторчить самотний плуг	249—250
Ніч, осінь пустка. Їжиться стерня	250—251
Стоїть верба. На ній — о що за вид!	251
На дроти і рови паде імла	251—252
Пришов приказ тікати. Судний день	252—255
Минули ми останню хату й ось	255—256
Ось роздоріжжя. Кілька лип старих	256
Гей, коні, ве! Женемо в чорний рів	256—257
Між дротами і між ровами в млі	257—258
З гори далекий вид. Дивлюся я	258—259
Буває, що дивлюся й не знаю сам	259—261
Мабуть немає в людській мові слів	262—264

В лазареті.

Я в лазареті лежу. Хорі груди	264
Недуга і нудьга. Куди не гляну	265
О, жінко мила, безталанна вдово	266
Лежав блідий, немов інеем вкритий	266
Не знав же я щастя — долі	268

Листи Катрусі.

Як ти від нас пішов	271
Прости, мій милий, що я тобі вчора	271—273
Як ти від нас пішов у поле	273—274
Жаль мені мами. Дуже тяжко хорі.	274—275
Коли-б я мала, коли-б я мала	276
Ти бачив, як павук	276—277
Я кілька днів до тебе не писала	277—279
Тепер я, мій милий, не маю	279—280
Останній лист Катрусі	280—284

Слідами Ігоря.

Двигнулись з місця лучники	287—288
Нараз . . . що сталося в степах?	288—289
Пішли усі, степами, байраками	290
Коли це було? Га, давно колись	290—291
Стоять коні	291—292

В храмі св. Юра 295—299

Молитва 299—307

На стерні 307—308

Шевченко.

Суд над Шевченком.	311—312
Чи то дух, чи то тїнь?	313—314
Умер поет. Далеко на півночі	314—315
Покинь на хвилю торг життя. (Сонет)	315
Я примір вам даю. Мене судьба так била.	315
Я примір вам даю. З нужденної хатини	316

На свята.

Смеркається. Ослизлий день	319—321
Тямлю, як на свята Великодні	322—323
Сани взористим килимом накриті	323—328

На чужині.

Часом, буває, на чужині	331—332
Цить! Чи то мушка бренить?	332
Я учивсь рідних слів.	333

Ти знов ідем цо мене. Чую 337—338

	Сторона.
Півля бурі	339
Сон (Особливий мав я нині сон)	340
Наш Міньйон	341—342
Криниця кохання	345—352
Балляда	355—356
Ноктурн.	
Дванацять старців	359—360
Дванацять жінок	361—363
Дванацять сиріт	364—365
Дванацять їздців	366—367
Дванацять борців	367—369
Примітки й пояснення	373—397